

Ved sagens 1. behandling tog *boligministeren* afstand fra forslaget, om hvis første afsnit han sammenfattende udtalte:

„Loven om boligbyggeri er en permanent lovgivning. Den omstændighed, at der under de nuværende forhold på kapitalmarkedet ikke er behov for at gøre brug af en del af lovens system, nemlig de subsidiære statslån, kan ikke føres i marken som argument for helt at ophæve denne del af loven. Det er nødvendigt at opretholde bemyndigelsen med henblik på at kunne imødegå en situation, den situation, som lovens bestemmelser herom netop tager sigte på. På den anden side skal den subsidiære statslånsadgang ikke udnyttes som grundlag for en overbudgettering af statens driftsindtægter. Der vil kun blive søgt bevilling af udlånsmidler i det omfang, det har vist sig nødvendigt at bruge bemyndigelsen, fordi det ikke har været muligt inden for den til enhver tid fastsatte garantiramme at få et tilstrækkeligt byggeri i gang.“

På tilsvarende måde stillede ministeren sig over for forslagets andet afsnit.

„Kapitel VI betegner jo“, udtalte han, „en nydannelse inden for boliglovgivningen, og bestemmelserne har virket så kort tid, at man næppe kan give sig til at vurdere deres betydning. Den omstændighed, at der foreløbig er tale om enkelte — eller ganske enkelte, kan jeg også sige — lån til disse foranstaltninger, kan ikke tages som udtryk for, at der ikke er interesse for dem, tværtimod ved vi gennem henvendelser både fra ejere og lejere, at de foranstaltninger, som kapitlet tager sigte på, i høj grad optager sindene. Jeg mener, at der allerede nu under de for tiden herskende forhold er et behov for den moderniseringsstøtte, man kan få efter kapitel VI, og jeg anser det for helt forhastet at ophæve sådanne bestemmelser, som endog dårlig nok har fået tid til at virke i praksis.“

Det samme gælder bestemmelsen om adgangen til at yde statslån til lejerne til overtagelse af ejendommen på andelsbasis. Fra dagspressen ved vi jo som bekendt, at sådanne andelsforeninger etableres i slet ikke så få tilfælde ved hjælp af sparekasselån eller anden privat finansiering. Også på dette område vil det være for hastigt at drage den slutning, at der derved slet ikke, hverken nu eller i fremtiden, skulle blive brug for statslån til sådanne overtagelser.

Jeg vil ikke gerne have sagt, at reglerne i kapitel VI har fundet deres endelige form. Det er en nydannelse, og den må have tid til at blive indarbejdet. Det er nok muligt, at der efter nogen tids erfaring kan være et og andet, som man bør drøfte, men det berettiger ikke til derudfra at konstatere, at man skal ophæve bestemmelserne, og derfor mener jeg ikke, man bør følge forslaget, ej heller på dette punkt.“

Efter forhandlingens slutning vedtoges det med 104 stemmer mod 5 (DK) at lade sagen overgå til 2. (sidste) behandling. Den